

самъ-си той е окадилъ: беднѣжъ мѹ сѹ присъ-
 ниѹ двѣ дѣвойкы, кои-то стоаѹхъ при него,
 вѣло-окаѣчены, двѣ-тѣ хѹбавици и на въ-
 зрасть еднаквы; тѣ неѣкѹхъ нѣтрѹхвены ни
 сѹ злато ни сѹ сребро, ни сѹ маргаре, ни сѹ
 вѣзценны камъны и скѹпы маниста, ни сѹ
 кѹпринены магкы дрѣхы, ни златоопасаны,
 нито пѣкѹ сѹ гордѣаѹхъ за личнѹ-тѹ си
 хѹбость, или като свѣтовны-тѣ мамы да
 глѣдатъ какъ да сѹ пристрѣватъ, та да ѹ-
 годамъ на момци-тѣ. Нъ тѣ кѣхъ про-
 сто-окаѣчены сѹ кѣлы дрѣхы, и честно о-
 пасаны, прикрадены и прикълнены сѹ тънко
 платно, очи имъ доло глѣдааѹхъ, вѣзы-тѣ
 имъ зачервены отъ срамъ дѣвическы, пѣл-
 ны сѹ цѣломѣдріе и сѹ много-то си мѣл-
 чаніе показвааѹхъ своиѹ-тѹ честность; тѣѹ
 докѣтъ гы глѣдаше ѹгади на сѣрдце си
 голѣма радость, и позна, че не сѹ отъ
 земнородны-тѣ, нъ отъ оныхъ, що прѣвѣс-
 хождѣтъ чловѣческо-то естество, а тѣ ка-
 то го видѣаѹхъ толкосъ веселъ, полюбиаѹхъ го
 и радовааѹхъ мѹ сѹ като на драго-то си ча-
 до. Послѣ той гы запыта отъѣ и що сѹ;
 тѣ мѹ отговориаѹхъ какъ една-та сѹ зове